

בע"ה
טהרת הלשון, שכבה צעירה
שיעור 4, מעשה אבות, קול ישראל
מפתח הלב מתוך אמונה, המנהל לחינוך דתי

4. קול ישראל

מעשה אבות

שכבה צעירה

הרצינונאל:

ללשון כוח עצום, לחיוב ולשלילה. בפה שהטהרה נשמרת בו יש קדושה רבה. במשך הדורות היו לעם ישראל צדיקים גדולים שבכוח הקדושה שבפיהם למדו תורה, התפללו והביאו ברכה לעולם ולעם ישראל.

בשיעור זה נלמד על שניים מגדולי יהדות מרוקו שהיו מפורסמים בכוח תפילתם ובברכותיהם - רבי יעקב אבוחצירא ונכדו - רבי ישראל אבוחצירא, הידוע בכינויו "הבבא סאלי". סימן הזיהוי המיוחד של יעקב אבינו היה הקול שלו – "הקל קול יַעֲקֹב" (בראשית כ"ז, כ"ב), קול של עדינות ונימוס, קול של תורה. השם שנוסף ליעקב הוא ישראל.

שם השיעור הזה הוא "קול ישראל", השם רומז לקולו של הרב הקדוש רבי ישראל אבוחצירא. בשיעור זה אנו משתמשים במתודה של שידור רדיו של "קול ישראל" ומכוונים בכך לתפילה שקולו של עם ישראל יהיה קול של קדושה וטהרה, קול של ברכה ותפילה.

במהלך השיעור ניעזר בתכנית רדיו דמיונית, כדי להראות כיצד אותם צדיקים, במקרים שונים, עשו שימוש בקדושה שבפיהם בתחומים המוכרים לכולנו בחיי היומיום: הימנעות מקללות, קיום הבטחות, התרחקות מלשון הרע, ברכות, תפילה ולימוד תורה. במהלך השיעור נלמד גם להקשיב - ההקשבה היא אחת המיומנויות החשובות ביותר בדיבור בין אדם לחברו. לסיום, יחתמו התלמידים על עצומה שבה יתחייבו להשתדל לשמור על טהרת הלשון.

המטרות:

- התלמידים יכירו דמויות של צדיקים שהשתמשו בפיהם בקדושה.
- התלמידים יחוו את כוח הקדושה שיש בפיהם של צדיקים, בתפילותיהם ובברכתם.
- התלמידים ילמדו שקדושת הפה באה לידי ביטוי בדברים המוכרים לכל אחד, כגון הימנעות מקללות, קיום הבטחות, ברכות ותפילה.

מבנה השיעור:

- פתיחה: רבי יעקב ונכדו רבי ישראל למשפחת אבוחצירא (מליאה)
- שלב א': האזנה לסיפורים ומשימה (מליאה וזוגות)
- שלב ב': חותמים על העצומה (מליאה)
- סיכום: שומעים את החדשות וחותרים על העצומה (זוגות + מליאה)

ההכנות הנדרשות:

- יש להביא לכיתה תמונות של רבי יעקב אבוחצירא ושל רבי ישראל אבוחצירא (נספח 1).
- יש להוריד את הקובץ המוזיקלי של תכנית הרדיו באתר המינהל לחינוך דתי יסודי, חינוך מתוך אמונה בכתובת הבאה:

http://cms.education.gov.il/EducationCMS/Units/Hemed/Yesodi/yesodi_hazot.htm

בע"ה
טהרת הלשון, שכבה צעירה
שיעור 4, מעשה אבות, קול ישראל
מפתח הלב מתוך אמונה, המנהל לחינוך דתי

- יש לצלם עותק אחד של דף התמלול של תכנית הרדיו (מופיע ביעור בשלב א'). אפשר גם לצלם עותק עבור כל תלמיד.
- יש להביא אמצעי להשמעת הקובץ המוזיקלי.
- יש לצלם את דף הרדיו (נספח 2) כמספר תלמידי הכיתה.
- יש לצלם את מהדורת החדשות (נספח 3), כך שלכל תלמיד בכיתה יהיה חלק אחד מתוך מהדורות החדשות (יש שישה קטעים, ולכן יש לצלם עותקים כשישית מתלמידי הכיתה).
- יש לצלם עותק של דף העצומה (נספח 4), אפשר להגדיל אותו לדף A3.

מהלך השיעור:

פתיחה: רבי יעקב, ונכדו רבי ישראל למשפחת אבוחצירא (מליאה)

• נספר לתלמידים על רבי יעקב ועל נכדו רבי ישראל למשפחת אבוחצירא:
רבי ישראל אבוחצירא נולד בעיר תפילאל שבמרוקו. בזכות תפילותיו המיוחדות הוא כונה "הבבא סאלי" שפירושו האבא המתפלל. רבי ישראל הוא נכדו של הרב המפורסם רבי יעקב אבוחצירא. לסבא הצדיק ולנכדו שהלך בדרכו היה כוח מיוחד בפה, כוח של תפילה וברכה, שממנו זכו להתברך רבים מאוד מעם ישראל. רבי יעקב נפטר בדרכו לארץ ונקבר במצרים. רבי ישראל נפטר בארץ ישראל וקברו נמצא בנתיבות.

• נראה לתלמידים תמונה של רבי ישראל ושל רבי יעקב אבוחצירא (נספח 1).

• נספר לתלמידים מה מתוכן לשיעור זה:

בשיעור זה נספר כמה סיפורים על קדושת הפה של הבבא סאלי. נלמד כיצד השתמש בפיו לתפילה ולדברי תורה, וכיצד הקפיד שלא להוציא מפיו דבר שאינו טוב. בזכות הקפדתו על טהרת הלשון זכה לכוח מיוחד של ברכה בפיו. בכוח זה השתמש כדי לברך באהבה רבה כל אחד מישראל.

שלב א': האזנה לסיפורים ומשימה (מליאה וזוגות)

• נשמיע לתלמידים את תכנית הרדיו העוסקת ברבי ישראל אבוחצירא. מצורף קישור של קובץ מוזיקלי להורדה:

http://cms.education.gov.il/EducationCMS/Units/Hemed/Yesodi/yesodi_hazot.htm

אם אי אפשר להשמיע את הקובץ, המורה יכול להקריא את התמליל של התכנית המובא להלן.

- נחלק לכל אחד מהתלמידים את דף הרדיו המצורף (נספח 2).
- נשמע בתכנית קריין המראיין ארבעה אנשים המספרים סיפורים שונים על רבי ישראל ועל סבו רבי יעקב.
- נעצור למשך חצי דקה בסוף כל אחד מארבעת הסיפורים. כל זוג תלמידים יחשבו יחד ויכתבו בדף הרדיו (נספח 2) דבר טוב שהם שמעו בסיפור.

תכנית הרדיו על הבבא סאלי

"שְׁלוֹם רַב, בְּתַכְנִית זוֹ נִשְׁמַע כְּמָה סִפּוּרִים עַל הַרְבֵּה הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׂרָאֵל אַבּוּחֲצִירָא וְעַל סִבּוֹ רַבִּי יַעֲקֹב אַבּוּחֲצִירָא. רֵאשׁוֹן הַמְּרֵאֲנִים הוּא יוֹסִי, חֵבֵר יְלָדוֹת שֶׁל הַבְּבָא סָאֲלִי".

(ספור מספר 1)

”שְׁלוֹם יוֹסִי, תוּכַל לְסַפֵּר לָנוּ בְּבִקְשָׁה אֶת סְפוּרְךָ?”

”שְׁלוֹם רַב, הַסְּפוּר שְׁלִי עִם הַבָּבָא סָאֲלִי הַתְּרַחֵשׁ לִפְנֵי שְׁנַיִם רַבּוֹת. כְּשֶׁהֵיִתִּי יֵלֵד זְכִיתִי לְהִיּוֹת חֵבֵר שֶׁל הַבָּבָא סָאֲלִי. בְּדַרְךָ כָּלֵל הוּא לֹא הֵיָה יוֹצֵא לְשַׁחַק אֶתְנִי אֶלָּא נִשְׁאַר לְלַמֵּד תּוֹרָה עִם אָבָא שְׁלוֹ. פֵּעַם אַחַת כְּשֶׁנִּצָּא לְשַׁחַק בְּכָל זֹאת, אֶחָד הַיְלָדִים הִשְׁתּוֹלַל וְהִרְבִּיץ לְאַחֲרִים. רַבִּי יִשְׂרָאֵל הַתְּרַגְּזוּ כָּל כָּךְ וְקָלַל אֶת הַיְלָד. כָּל הַיְלָדִים הִתְפַּלְאוּ מְאוֹד, וְרַבִּי יִשְׂרָאֵל הַתְּרַחַק מֵהֵמָּקוֹם בְּהַתְּרַגְּשׁוֹת. לְמַחֲרָת, כְּשֶׁנִּרְגְּעוּ הַרוּחוֹת, שְׁאַלְתִּי אוֹתוֹ מַה עָשָׂה. רַבִּי יִשְׂרָאֵל סִפֵּר לִי שֶׁהוּא חֹזֵר לְבֵיתוֹ, וְאָבִיו שְׂרָאָה שֶׁהוּא נֹסֵעַר וְנִרְגָּשׁ שְׁאֵל אוֹתוֹ מַה קָרָה, הוּא סִפֵּר לְאָבִיו מַה עָשָׂה הַיְלָד וּמַה הוּא אָמַר לוֹ. רַבִּי יִשְׂרָאֵל סִפֵּר שֶׁאָבָא שְׁלו הִסְתַּכֵּל עָלָיו וְאָמַר: ‘דַּע לָךְ שֶׁנִּכְדוֹ שֶׁל רַבִּי יַעֲקֹב אֶתְּהָ, פֶּה קְדוֹשׁ לָךְ וְכַח רַב טְמוּן בּוֹ, עָלִיד לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּפִיד לְבָרְכוֹת בְּלָבָד וְלַעֲלוֹם לֹא לְקַלֵּל עוֹד’. וְאָז הוֹסִיף רַבִּי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר לִי: ‘בְּעֶזְרַת ה’ מֵהַיּוֹם אֲשַׁתַּמֵּשׁ בְּפִי רַק לְבָרַךְ יְהוּדִים וְלַעֲלוֹם לֹא אֶקְלֵל’.”

”תּוֹדָה רַבָּה לְיוֹסִי. וְכַעַת יְלָדִים, אֲנִי כְּתַבּוּ אֶתְּם דָּבָר טוֹב שֶׁלְּמַדְתֶּם מִן הַסְּפוּר הַזֶּה.”

(ספור מספר 2)

”אֵל הָאֵלֶפֶן הַגִּיעַ אוֹרַח הַיִּשָּׁר מִן הַיָּם. זֶהוּ גִ'וִּינֵס, מַלְח מֵהַאֲנִיָּה שֶׁהִבִּיאָה אֶת רַבִּי יִשְׂרָאֵל מִמְּרוֹקוֹ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.”

”שְׁלוֹם לָךְ, תוּכַל לְסַפֵּר לָנוּ עַל הַהִרְפָּתָקָה שֶׁעָבְרָה עֲלֵיכֶם בְּאֲנִיָּה בְּדַרְךָ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל?”

”שְׁלוֹם רַב, נִסְעָנוּ כְּרַגְלִים בְּאֲנִיָּה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּפְתֹאִים פָּרְצָה סַעְרָה גְּדוֹלָה בַּיָּם. אֶפְלוּ מִלַּח וְנִתִּיק כְּמוֹנֵי לֹא רָאָה מַעֲלוֹם אֶת הַיָּם סוֹעֵר כֹּל כָּךְ. הֵיִינוּ אוֹבְדֵי עֲצוֹת וְלֹא נִדְעָנוּ מַה לַעֲשׂוֹת. הַנוֹסְעִים הִמְלִיצוּ לָנוּ לְפָנוֹת לְרַב צַדִּיק מִבֵּין הַיְהוּדִים שֶׁהָיוּ עַל הָאֲנִיָּה. הִלְכְּתִי לְחַדֵּר שְׁלו וְנִרְאִיתִי שֶׁהוּא יוֹשֵׁב וְלוֹמֵד תּוֹרָה. אֶמְרָתִי לוֹ: ‘רַבִּי, לֹא שְׁמַעְתָּ אֶת הַסַּעְרָה? אוֹלֵי הַרְבִּי יָכַל לְהַתְּפַלֵּל?’”

רַבִּי יִשְׂרָאֵל לָקַח גְּבִיעַ וְעָלָה אֶתוֹ לְסַפּוֹן, הוּא סִפֵּר שֶׁזֶה הַגְּבִיעַ שֶׁהִסְבִּיא הַקְּדוֹשׁ שְׁלו הֵיָה עוֹשֶׂה עָלָיו קְדוּשָׁה. הוּא הִתְפַּלֵּל בְּדַבְּרוֹת, לָקַח אֶת הַגְּבִיעַ וְשִׁפְפוֹ מִמֶּנּוּ מַעַט מִיַּם לַיָּם. כָּךְ עָשָׂה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וּבַפֵּעַם הַשְּׁלִישִׁית הַגְּלִים נִרְגְּעוּ, הַיָּם חֹזֵר לְהִיּוֹת חֶלֶק וְשִׁקֵּט, וְהַסְפִּינָה הִמְשִׁיכָה בְּבִטְחוֹן לְחוּפֵי הָאֶרֶץ. אֲנִי לֹא יְהוּדִי אֲבָל קִנִּיתִי לִי גַם גְּבִיעַ כְּזֶה לְמִזְפָּרָת וְהַדְּבָקוֹתֵי עָלָיו אֶת הַתְּמוּנָה שֶׁל הַרְבִּי.”

”תּוֹדָה רַבָּה לָךְ. וְכַעַת נַעֲצֹר שׁוֹב וְנִתֵּן לָכֶם, הַתְּלַמִּידִים, לְחַשֵּׁב עַל מִשְׁהוֹ טוֹב שֶׁלְּמַדְתֶּם מֵהַסְּפוּר הַזֶּה.”

(ספור מספר 3)

”נִמְצָא אֶתְנוּ הַיְלָד מִסְּעוֹד, אֶחָד הַיְלָדִים מִבְּנֵי מִשְׁפַּחַת אַבוּחַצִּירָא. הָאִם תוּכַל לְסַפֵּר לָנוּ אֶת הַחֲדָשׁוֹת הָאֲחֵרוֹנוֹת? הָאִם אֶתְּה יוֹדַע הֵיכָן אֶתְּם עוֹמְדִים לְהַתְּגוֹרֵר?”

”שְׁלוֹם, אֲנַחְנוּ בְּאֶמֶת מְחַפְּשִׁים מְקוֹם לְגוֹר בּוֹ. כְּשֶׁהִגַּעְנוּ לְאֶרֶץ הַגַּעְנוּ לְעִיר אַחַת וְחִשְׁבָנוּ שְׂאוּלֵי נְגוֹר בָּהּ. יָשׁ לָנוּ שֵׁם קְרוּבֵי מִשְׁפָּחָה וְכָבֵד הַתְּרַגְּלָנוּ לְמַקּוֹם. יוֹם אֶחָד חֹזֵר הַרְבֵּי הַבִּיָּתָה וְהוֹדִיעַ לָנוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מִיַּד אוֹרְזִים אֶת הַחֲפָצִים וְעוֹבְרִים דִּירָה. שְׁאַלְנוּ אוֹתוֹ מַדּוּעַ וְהוּא סִפֵּר לָנוּ סְפוּר בְּלִי לוֹמַר שְׁמוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים. הוּא סִפֵּר שֶׁפָּגַשׁ אֶת אֶחָד הָאֲנָשִׁים הַחֲשׂוּבִים וְהַנְּכַבְּדִים בְּעִיר, וְהָאִישׁ הַחֲשׂוּב הַזֶּה אָמַר מִשְׁהוֹ שֶׁהִיָּה בּוֹ זְלוּזָה בְּאֶחָד מִגְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל. הַרְבֵּי לֹא אָמַר לְאִישׁ שׁוֹם דָּבָר אֲבָל מִיַּד קָרָא לָנוּ וְאָמַר

שְׁאַנְחָנו עוֹבְרִים דִּירָה. כְּשֶׁנִּסֵּינוּ לְשַׁנֵּעַ אוֹתוֹ, אָמַר לָנוּ: "בְּעִיר שְׂמֵד בָּרִים בְּהַ דְּבָרִים רְעִים עַל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל אֵינָנו יְכוּלִים לְהַשְׂאֵר אֶפְלוּ יוֹם אֶחָד".

"כִּתְבוּ בְּבִקְשָׁה מֵה לְמַדְתֶּם מֵהַסְּפֹר הַזֶּה, וּמִיָּד נִקְשִׁיב לְמֵרְאֵינֵת הָאֲחֵרוֹנָה שֶׁלָּנוּ, הַגְּבֵרֵת רַחֵל".

(ספור מספר 4)

"שְׁלוֹם לָכֶם, אֲנִי אִשָּׁה מְבַגֶּרֶת מְאוֹד. לִפְנֵי הַרְבֵּה שָׁנִים הֵייתִי עוֹזֶרֶת בְּבֵית שֶׁל רַבִּי יַעֲקֹב, סָבָא שֶׁל הַבָּבָא סָאֲלִי. הֵייתִי עוֹשֶׂה הֵיטֵב אֶת כָּל הָעֲבוֹדוֹת בְּבֵית. רַבִּי יַעֲקֹב נָתַן לִי בְּרָכָה שֶׁתְּמִיד אֶרְאֶה טוֹב בְּעֵינַיִם שְׁלִי. וּבְאַמַּת, כָּל הַשָּׁנִים רָאִיתִי מִצֵּן. לִפְנֵי שְׁבוּעַ פְּתָאוֹם הַטְּשֵׁטְשָׁה רָאִיתִי. הִלַּכְתִּי לְבָבָא סָאֲלִי וְאַמְרַתִּי לוֹ: "כְּבוֹד הַרֵב, סָבָא שְׁלֶדָּה, רַבִּי יַעֲקֹב, הַבְּטִיחַ לִי שֶׁאֶרְאֶה טוֹב, וְעַכְשָׁו רָאִיתִי מְטֻשְׁטֻשֵׁת, מָה אֶעֱשֶׂה?" אָמַר לִי הַבָּבָא סָאֲלִי: "רַבִּי יַעֲקֹב אֲבוֹחֲצִירָא תְּמִיד מְקַיֵּם אֶת הַבְּטָחוֹתָיו. חֲזְרִי לְבֵיתְךָ וּבְלִילָה יְבָרַךְ אוֹתְךָ רַבִּי יַעֲקֹב".

כְּשֶׁהִגַּעְתִּי הַבְּיָתָה הִלַּכְתִּי לִישׁוֹן, וּבְחִלּוּמֵי רָאִיתִי אֶת רַבִּי יַעֲקֹב. הוּא אָמַר לִי שֶׁהַבְּטָחוֹת מְקַיֵּמִים וְלָכֵן כְּשֶׁאֶקוֹם אַחֲזֹר שׁוֹב לְרְאוֹת. כְּשֶׁפָּקַחְתִּי אֶת הָעֵינַיִם לֹא רָאִיתִי כְּלוֹם. פְּתָאוֹם שָׁמְתִי לֵב שֶׁחֲשׂוֹן בַּחוּץ, הִדְלַקְתִּי אֶת הַמֶּתַג שֶׁל הָאוֹר, וְנוֹכַחְתִּי לְדַעַת שֶׁאֲנִי רוֹאֶה הֵיטֵב. אֲנִי רוֹצֵה לוֹמַר תּוֹדָה לְרַבִּי יִשְׂרָאֵל וּלְרַבִּי יַעֲקֹב וְגַם לְכָל הַיְלָדִים בְּאַרְץ, תִּשְׁמְרוּ עַל עֲצֻמְכֶם, וְה' תְּמִיד יִשְׁמַר עֲלֵיכֶם".

"תּוֹדָה רַבָּה. וְכַעַת יְלָדִים, אֲנִי כִּתְבוּ אֶתְם דְּבַר טוֹב שֶׁלְּמַדְתֶּם מִן הַסְּפֹר הַזֶּה".

שלב ב': חותמים על העצומה (מליאה)

- נאמר לתלמידים: גם אנחנו רוצים ללכת בדרכם של הרבנים הצדיקים ולשמור על טהרת הלשון.
- נשאל את התלמידים: כיצד נשתדל להוציא רק דברים טובים מהפה?
- נקריא לתלמידים את העצומה (נספח 4).
- נשאל: האם יש מישהו שחושב שיהיה לו קשה לקיים חלק מהעצומה?
- נסביר שאנחנו רוצים להשתדל ולהתאמץ כדי להתקרב למדרגה של הצדיקים. גם אם בהתחלה יהיה קשה, נמשיך לנסות ולהתקדם.

סיכום: שומעים את החדשות וחותמים על העצומה (זוגות + מליאה)

- נחלק לכל זוג תלמידים קטע מתוך מהדורת החדשות להקראה בכיתה (נספח 3). הקטעים ממוספרים וכך כל תלמיד שקורא יודע מתי תורו (אפשר שכמה זוגות יקבלו את אותו הקטע, בהתאם למספר התלמידים בכיתה).
- נבקש מכל תלמיד להכין את הקטע שהוא צריך להקריא.
- נעבור בין התלמידים בזמן הכנת קטעי החדשות ונחתים אותם על העצומה.
- נשמע את מהדורת החדשות שהכינו התלמידים (סדר הקטעים על פי המספרים).
- נקליט את התלמידים ונשמיע בכיתה.

נספח ו': תמונות של הנביא סמ"י
ושל רבי יעקב אבוחצירא

נספח 2: דף הרדיו

ספור מספר 2:
תפלה וברכה

ספור מספר 1:
המנעות מקללות

ספור מספר 4:
קיום הבטחות

ספור מספר 3:
התרחקות מלשון הרע

נספח 3: מהדורת החדשות

1 קול ישראל מירושלים, שלום רב, והרי החדשות:

המונים התקבצו לקבל את פניו של רבי ישראל אבוהצירא, הידוע בברכותיו הטובות,

2 שהגיע לארץ. רבי ישראל, המכנה "הבבא סאלי", הוא נכדו של רבי יעקב אבוהצירא, וכמו סבו הוא משתמש בפיו לברכות רבות, באהבה רבה לכל ישראל.

כתבנו מוסר פי רבי ישראל הגיע ארצה באניה. במהלך ההפלגה פרצה בים סערה מסכנת.

3 פתאם הים נרגע והאניה נצלה. כל זאת, כך ספרו הנוסעים הנרגשים, בזכות תפלתו של רבי ישראל ששפך מעט מבוטס הקדוש של סבו, רבי יעקב, אל הים.

רבי ישראל עדין לא החליט היכן יתגורר, אף נודע שיהיה זה מקום שבו יקפידו שלא

4 לדבר לשון הרע.

והנה ידיעה שהגיעה אלינו זה עתה. אשה מבגרת שחלתה בעיניה פנתה לרבי ישראל

5 בבקשה שיעזור לה. האשה ספרה שרבי יעקב, סבו של רבי ישראל, הבטיח בריאות לעיניה כל חייה, וכעת היא מבקשת מרבי ישראל שיסייע לה בקיום ההבטחה של סבו.

לסיום, הודעה חשובה. תלמידים רבים בכל בתי הספר ברחבי הארץ החליטו להתם על

6 עצומה שבה הם מתחייבים להשתדל ללכת בדרך של רבי ישראל, ולהקפיד על לשון נקייה. אנו קוראים לתלמידים שטרם עשו זאת להצטרף אליהם.

7 זה סוף החדשות מקול ישראל.

הַעֲצוּמָה

אֲנַחְנוּ, יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל, רוֹצִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת דְּרָכְכֶם שֶׁל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל
וְלִשְׁמֹר עַל טְהַרְת לְשׁוֹנָנוּ. אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שְׁמִכִּינּוֹן שְׁאֲנַחְנוּ יְהוּדִים
יֵשׁ לָנוּ אַחֲרֵיכֶם לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּפִה הַקְּדוּשׁ שְׁלָנוּ כִּקְדֻשָּׁתְכֶם לְדַבְּרֵיכֶם טוֹבִים.

וְלִכֵּן נִשְׁתַּדֵּל כְּמִיטֵב יִכְלַתְנוּ:

לֹא לְקַלֵּל

לֹא לִזְמֹר לְשׁוֹן הַרְעָה

לְקַיֵּם אֶת מַה שְׁאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים

לְכַרֵּךְ וּלְהַתְפַּלֵּל בְּכֹנֶנֶה

וּבְזֹאת בָּאנוּ עַל הַחֹתוּם:

תְּלִמִּידֵי כֶּתֶה _____ בְּבֵית הַסֵּפֶר: _____

_____ .25	_____ .13	_____ .1
_____ .26	_____ .14	_____ .2
_____ .27	_____ .15	_____ .3
_____ .28	_____ .16	_____ .4
_____ .29	_____ .17	_____ .5
_____ .30	_____ .18	_____ .6
_____ .31	_____ .19	_____ .7
_____ .32	_____ .20	_____ .8
_____ .33	_____ .21	_____ .9
_____ .34	_____ .22	_____ .10
_____ .35	_____ .23	_____ .11
_____ .36	_____ .24	_____ .12

